MR. DEPUTY SPEAKER.—Now the Bill be read clause by clause. Clauses 2 to 9, both inclusive. The question is:

"That clauses 2 to 9, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 2 to 9, both inclusive, were added to the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Clause 1, the Title and the Preamble. The question is:

"That clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

SRI K. PUTTASWAMY.—Sir, I move:

"That the City of Bangalore Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1963, be passed."

MR. DEPUTY SPEAKER:—The question is:

"That the City of Bangalore Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1963, be passed."

The motion was adopted.

MYSORE AGRICULTURAL DEBTORS' RELIEF BILL, 1962.

Motion to consider.

SRI RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Co-operation and Development).—Sir, I move:

"That the Mysore Agricultural Debtors' Relief Bill, 1962, be taken into consideration."

MR. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Agricultural Debtors' Relief Bill, 1962, be taken into consideration."

SRI RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, this is a Bill which has been brought with a view to having a uniform legislation with regard to agricultural debtors' relief. As the Honourable Members are aware, in different parts of the new State of Mysore different enactments are in force. The general economic depression that prevailed in the country in 1929, 1930, 1936 and 1937 resulted primarily in a serious set back to the agricultural economy of the country. The agriculturist was heavily burdened with indebtedness. With the assumption of power by the popular Governments in 1937, the provincial Governments in this country brought legislation to give relief to the agricultural debtors. In 1947 also in several States

legislative measures were introduced, giving substantial relief to the agricultural debtors. The Bill consists of 67 clauses and it deals with the various provisions with regard to the relief to be given, adjustment of debts, etc. With the reorganisation of Mysore State, it was found that in different areas different types of legislation were obtaining with regard to agricultural indebtedness. Therefore, it is necessary to introduce a measure incorporating the various provisions in various enactments so that we can have a uniform law. This is a non-controversial measure. I need not deal with this subject at length. The relief that is envisaged in this Bill is very important and I commend this Bill for the acceptance of the House.

† Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, we have passed several legislations which intended for uniformity of law in our State and we have welcomed such uniform laws throughout the State. But, what laws are to be made uniform and what laws do not require uniformity, there is a clear distinction. A law which is meant for a permanent measure for the administration of the State must be uniform throughout the State. But a law which have got a limited application, which is meant only of a measure of temporary relief, such a law would create numerous difficulties for the purpose for which the legislations were enacted in those times and the purpose would be nullified. I would like to ask whether any depression in respect of agriculture persists or exists today. If it does not exist, then, such a measure now is uncalled for. If it persists or exists, then, I would like to be enlightened by the Hon'ble Minister as to what he means by that depression in this particular business. Sir, the main purpose for this Debt Redemption Act in this country was to relieve the agriculturists from debts. In the Bombay area, during the British regime, during the last century, a Commission was appointed under the leadership of Capt. Wingate. He toured round the whole of the country, collected evidence from the agriculturists and non-agriculturists, the conditions somewhere in 1860 and has made a very detailed report regarding the conditions of the agriculturists then existing. In one sentence he has summarised the whole of his efforts and that is, " the agriculturist toils so that other may rest and he sows the land so that others may reap." That is the whole sum and substance of the report made by Capt. Wingate. But, it was not due to the depression but it was due to the ignorance of the agriculturist and they were exploited by the creditors, a class known as Saits They were advancing some loans and after 10 years, the loans were calculated in such a manner that it was impossible for the agriculturist to repay the loan and the lands went into the possession of this particular class of people. That was the condition and to ameliorate and to help the agriculturists from this in the Deccan, the Deccan Agriculturists' Relief Act came into existence in 1879. Since then, several efforts have been made throughout the country to see that the agriculturist is not trapped into the clutches of these Sowcars. Even though eight decades have passed, still we are thinking of how to relieve these agriculturists from the clutches of the Sowcars. The present Bill is meant to wipe off the debts to some extent of the agriculturists. I

(SRI V. S. PATIL)

should like to know from the Hon'ble Minister as to what will be the effect on the debtors. Sir, in Bombay area the Congress Ministry passed the first Act and it was in 1939. Then, it was replaced by another Act in 1947 and under the Act of 1947, 1st August 1947 was the date on which the application was to be made. I have gone through it and this is practically a repetition of the Bombay Act. Sir, as a lawyer, I know, that not less than 10,000 applications in every taluk were filed. You can just imagine the enormity of the work that was created and the enormity of the amounts that the agriculturists had to spend even for obtaining the records of rights extracts from the Shanbhogues and Talaries. I can say that not less than one lakh of rupees had to be spent by the agriculturists concerned simply to go and take these extracts. We, as lawyers, also had a good time with lot of litigation work. My class flourished for 4 or 5 years only on this Act. Such an enormous expenditure had to be incurred by the agriculturists to have the relief that is being promised here. I know for certain, Sir, that there is a provision under which a transaction which apparently is a sale, can be turned out to be a mortgage. I myself filed hundreds of applications under this provision. But, I can assure you that not in a single case, the agriculturist succeeded. The whole money and the efforts of the agriculturists were not of any avail and nothing came out except that the lawyers, the shanbhogues and clerks, etc., got lot of money. 1947 was a good period to the agriculturists. At that time this heavy taxation was not there. There was ample money with them. Every agriculturist had not less than 1,000 rupees with him, however poor he may be. But, now our agriculturists cannot save even ten rupees due to the heavy taxation. Everything is being squeezed out both by the State and the Central axes.

4-00 P.M.

Under these circumstances, Government has to think twice as to whether a new opportunity is to be given for this new type of legislation ; and the result will be as it was in 1947. I can say that not even one per cent of the expenditure that was incurred by the agriculturist was obtained by any of them, not even one per cent. Everything is good in the Statute Book when you frame the law, but what about the execution. That is the most difficult thing. Don't put a whole class to shame Furthermore, these agriculturists lost all their credit in the market of the country and nobody was advancing them any money. If they advanced. it was at a high rate of interest, taking undue advantage of the condition of the agriculturist. That condition still prevails and so long as our agriculturists are not intelligent, they are not capable of understanding others, it is very difficult to improve their lot.

[SRI M. SRINIVAS NAIK, in the Chair]

First of all, instead of having such legislation, Government should try to see that the prices of fertilisers are less. The fertilisers could be

supplied to the agriculturists at reasonable and low rates. That will improve their lot much more than this sort of legislation. This will merely create troubles and the agriculturist will have to leave his village, come to the taluk headquarters where the court is situate and waste his time one or two years at the last by coming and going ; it is not going to help the agriculturist at all. Of course, it may give the ruling party a weapon to go to the villages and say 'See, we have passed this law, giving relief of your debts and that is why you must vote for us." (Sri J. H. SHAMSUDDIN : You can also say so). The passing of the law rests with you. Whatever we do here should not be a measure for catching the votes of the public. That is why I should like to suggest that no substantial gain can be had from this legislation and this is not a measure which is required to be uniform because it is not a permanent measure. It is simply a temporary relief to be given. It was contemplated in 1938 or 1939, because at that time there was depression. That is not the case now. Now Government says that they have increased the standard of living, that they have done this and that, they have helped the agriculturists by spending crores of rupees. Then where is the necessity of scaling down and having a law of this type ? Even supposing you want to have this law by way of uniformity, what is going to happne to our parts where the debts have already been scaled down or adjusted till 1947. Is this Act to be applied again for the debts they have raised after 1947 ? (Sri RAMAKRISHNA HEGDE : Please read clause 4) Because the scaling down or adjustment of the debt is up to 1947, not beyond that. What happened to the debts incurred by agriculturists in our area after 1947 because according to the proviso under clause 4, it prevents the agriculturist in that area from filing an application, unless his application was already there in 1947 ; but in this case the agriculturist can get the benefit up to the date of filing the application under the ordinary Act. That means the agriculturist living in old Mysore will get benefit of 16 years more for the adjustment of his debts. Does this not create a discrepancy or partiality between these two sections ? Because a debt has not only to be scaled down but it is to be paid in instalments. It will be a charge on the property of the agriculturist. His income is to be looked into and then deducting maintenance expense, the instalment has to be fixed for the payment of debt. Supposing the agriculturist in our parts has raised a loan after 1947. If he is prevented from filing an application, then his contract will be enforced. There is neither scaling down, nor reducing the interest nor any instalments under the law. Why that man is to be handicapped in preference to this man ? This will create a sort of difficulty in the actual working of the Act and if those people are again allowed to file applications under section 4, other difficulties will crop. That is why I feel that the application and its enforcement, the actual experience of the people coming from that area—all these things will have to be very critically and carefully gone into. For that reason, at present, instead of bringing this Bill on the last day of the session and rushing through, it is better if it is referred to a Select Committee of say about five persons ; I do not

(SRI V. S. PATIL)

want any big number to be included. Let it be five persons sitting together for one day and finishing it up ; but let them examine what will be the effect of the several sections on the several parts in the State. Otherwise, it is very difficult and it will create definitely anomoly ; I can show you that here they have taken practically word by word from the Bombay Act. Clause 3 refers to Savings. 'Any sum due to a Scheduled Bank''. Why not in respect of other Banks. Co-operative Soc ety is also saved, but why not other Banks. Scheduled Banks are included ; what about other Banks. That is why I should like to suggest that in order to have a clear understanding of the provisions and their effect, I think the Bill should not be rushed through but it should be carefully examined and then it may be passed.

There is one more thing which I should like to suggest, that under that Act of 1879 the Deccan Agriculturists' Relief Act, there is one provision added ; that was section 10 A. According to section 10 A, the nature of the transaction can be enquired into by the court irrespective or without giving any value of section 92 of the Evidence Act as well as the Registration Act.

That means all evidence could be given on the transaction even though it is writing. That is not prohibited under that Act. That is not applicable here, and that is why, even though you have made a provision of section 24, it will have absolutely no effect and the agriculturist wont get any benefit under this provision. I think, not even one application under this head was successful in the Bombay area. That is why I suggest that something must be done which will really give benefit to the agriculturist, and merely passing of a law wont be proper. Therefore, I request the Hon'ble Minister to examine the position, and instead of gett ng it passed, the Bill may be referred to either a Select Committee of this House or a Joint Select Committee of both the Houses, and then it may be passed.

Sri G. V. GOWDA.—Only this morning we saw this Bill in the pigeon-hole. We are, neither able to go through the provisions of this Bill nor send the amendments.

Mr. CHAIRMAN.—It is after all a small Bill.

Sri G. V. GOWDA.—It may be a small Bill, but .....

Mr. CHAIRMAN.—This Bill was published in the Gazette on 6th June 1962.

Sri A. KRISHNA SHETTY (Mangalore II).—But it is the question of when we received it.

Sri G. V. GOWDA.—Yesterday evening, when we took the agenda, it found a place. Only this morning, we got this Bill from the pigeon-hole.

Mr. CHAIRMAN.—Let us deal with it later.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ)—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರವರು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಸೂದೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ದಿವಾಳಿ ಏಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವು

ದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮಾದರಿ ಕಾನೂನು ಇರಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಒಕ್ಕಲ ತನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು, ಸಾಲದಿಂದ ರೈತನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು, ಹಿಡುವಳಿ ಒಂದು ಗೂಡಿಸುವುದು ತನ್ಮೂಲಕ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಅಂಥ ಮಸೂದೆ ತರಬೇಕು. ಇಂಥ ಮಸೂದೆ ತಂದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಅಂದರೆ ಮಕರ ಸುತ್ತಿನ ಕಗ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕ್ಲಾಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

> "*Value of property of debtor to be determined by Court in prescribed manner.*—Subject to the provisions of sub-sections (2), (3) and (4), the value of the property and other assets of a debtor for purposes of ascertaining the paying capacity of the debtor under section 27, shall be determined by the Court in the prescribed manner."

ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ? ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು ? ಪೇಯಿಂಗ್ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಆಫ್ ಡೆಟರ್ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಳತೆಗೋಲು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಜಮೀನು ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಪೇಯಿಂಗ್ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

> "The paying capacity of the debtor, shall, for the purpose of this Act, be deemed to be sixty per cent of the value of all the property of the debtor."

> "The market value of such portion cannot be determined, provided that no portion of such property yields income capitalised at six per cent per annum."

ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 6 ರಷ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ಮಕರ ಸುತ್ತಿನ ಕಗ್ಗ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಪೇಯಿಂಗ್ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಭೂಮಿಯ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಊರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ 300 ರಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲ ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ? ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕಸಬುದಾರರು ಅಲ್ಲ. ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುವ ಕಸಬುದಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 31 ಕಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ:—

> "If all the debts found due by a debtor after taking accounts under section 22 are unsecured, such debts shall be further sealed down *pro rata* to the paying capacity of the debtor."

ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ? ಏನೋ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಪತಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 75-80 ರೂಪಾಯಿ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನುದಾರರೂ ಇರಬಹುದು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಬಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೇನೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನದಿಂದ ಏಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅವನು

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್)

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಇದ್ದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಗೌರವ ಇತ್ತು, ಸಾಲ ತಾಬರ್ಲೆ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಜಮೀನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸಾವುಕಾರರೂ ಕೂಡ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ದ್ಯಾಂಕಿನವರಂತೂ ಮುಂದೆಯೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮವಂತರಾದ ನೀವೇ ಅವರ ಸಾಲವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 33ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಏನೆಂದರೆ ಅವನು ಸಾಲ ವಾಪಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿನೋಡಬೇಕು. ಭೋಗ್ಯ ಎಂದರೆ ಏನು ; ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡದಿದ್ದರೇ ಅವನು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭವಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಜಮೀನು ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಈ ದಿವಸ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಇದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಇದೆ ಇದನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾವುದು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ತೊಜನ್ನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಈಗ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನಾಗಲೀ ತರದಿದ್ದರೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಮೂಲಕ ಆಡಳಿತ ನಡೆದದ್ದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ವರುಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ; ಅಂತೂ ಅವನು ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕಾನೂನಿನ ಬಲದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ವ್ಯಾಪಾರವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ? ಅವರು ಜನರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ನೀವು ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೇ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. 8-9 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿಲೇಜ್ ರೆವರ್ ವರ್ಕರ್ ಇರುತ್ತಾನೆ. 5-6 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಏಕಾಏಕಿ ರೈತನನ್ನು ಇನ್‌ಸಾಲ್ವೆಂಟ್ ಎಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಎಂದಿಗೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ರೆವರ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪಶುವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತಪ್ಪಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ನಮಾಜುವಾದದ ತಳಹದಿ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರಿ ? ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಜನರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, ಅನುಕೂಲ ಆಗಬೇಕು ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜಿ ಹಣ ಕಟ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಪಾರ್ಟಿ ಹಣ ಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಇನ್‌ಸಾಲ್ವೆಂಟಾದ ಎಂತ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಒಂದರಿಂದಲೇ ಜನತೆಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಲೋಕಲ್ ಬಾಡೀಸ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿರುವಾಗ ಗ್ರಾಮಗಳ ಆಡಳಿತ ಅವರ ಕೈಲಿರುವಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರೆತು ನೀವು ಈಗ ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ : ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೀವು ಅದನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಹಿಂದೆ ಜನರಿಗೆ ಆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ

ಅವರನ್ನು ಜನರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ ಕಂನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಏನಾದರೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂತ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಅವರ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿತಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಅವರು ಅಲ್ಲ ಏನು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೊಷ್ಟ ನೀರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಗಳೊಳಗಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ನಂತರ ತಾವು ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಕಛೇರಿ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಜಾಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರುವಂತೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ವಿಜನ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತಿರಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಆಫೀಸು ಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ವರ್ಷಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ರೆಕಾರ್ಡಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರೆ ರೈತ ಹಾಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರು ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೈತಕ್ಕೆ ವಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಹಂದ್ರಾಯಿಧಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಾರಣಪುರುಷರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಜನಗಳ ಭಾವಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ. ನಾನು ಈಗ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರಿ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ತರಹದ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರಲ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಜನ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಡಿಕ್ರಿ ಮೂಲಕ ಹೋದರೂ ಆರ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ದೇಶ ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ಕಂಡಿರುವಂಥ ಕಾನೂನು ಹಿಂದೆಯೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಲಮುಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಇದು ಒಂದು ನಿರ್ಗಂಧಕುಸುಮ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಏನೇನೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ಬರದೇ ಹೋದರೆ, ಅಟ್ಯಾಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ವಾರಂಟನ್ನು ಪಡೆದು ಅಂತಹವರನ್ನು ಲಾಕಪ್ಪಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ವಸೂಲಾಗಲು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಲವಂತನು ಯಾರು ನರಳುತ್ತಾನೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಉದಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಕಾನೂನಲ್ಲಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಏನೇನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಪಾಟೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಾಪ್ತಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನು ಏನೆತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲದ್ದ ಒಂದು ಕಾಮಾ ಒಂದು ಫುಲ್‌ಸ್ಟಾಪ್‌ನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಡದೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಜನ ನಮಗೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮಗೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ಅಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಲಾಯರುಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಆಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನಿಮಗೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ (ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಮಗೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಮಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಏನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ದರ್ಬಾರುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? Toerris human' ಎನ್ನುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವು ದ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಟ್ಟಗಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದರೆ, ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಮಾಡ ವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲೇ ನಾವು ನೋಡುವುದಾ ದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನೊಳಗಿರುವ ಡೆಫಿನಿಷನ್ನುಗಳಿಗಿರುವ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಇದರಂತೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದೇ ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಲು ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟುಮೆಂಟನ್ನೆ ತೆರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಲಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರೊಳಗಾದರೂ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳವಡಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಇದರೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಲು ಅಮೆಂಡುಮೆಂಟುಗಳನ್ನ ಕೊಡಲು ನಾಳೆ ದಿನವೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಹೇಳಿ? ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕೆಂದೇನು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾದು ಎಲ್ಲ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡ ವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಂಟೀ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೇನೋ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಫಲ ದೊರೆಯಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಲ್ಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಗೆದು ಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಇದನ್ನು ಓದುವವರಿಗೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಈ ಸರಕಾರ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ ಈ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು; ಇದು ಬರೀ ವೋಟನ್ನು ಕಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಯಾ ಜಾಲದ ಆಟವನ್ನು ಹೂಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಪಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ಅಷ್ಟೂದೂರ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವು ದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಯಾವ ಪಕ್ಷ ಈ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಪಕ್ಷವ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ.....

Sri KADIDAL MANJAPPA (Sringeri).—Sir, on a point of personal explanation. The Hon'ble Member came to me just now and told me that it is not a very useful bill to debtor. I kept quiet. I never told that I had not read the Bill. (*Laughter*).

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಕಲಮುಗಳು ಹೊಂದಿರುವುದು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶೇಷ ನಿನ್ನವೇಶಗಳು ಎಂದು ಏನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವ್‌ರವರೂ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರೂ ಹೇಳಿ ದರು Agricultural Debt Relief Act ಎಂದು ಏತಕ್ಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಕುಂಟಿತವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವ ವಸಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಇವೊತ್ತು ಸಾಲಗಾರ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಸಾಲದ ಶೂಲದಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರಿ ಗಾಗಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಬೆಳೆದಂತಹ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ತೆರೆದಿರಿ. ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್

ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಷಾರ್ಟ್-ಟರ್ಮ್ ಲೋನುಗಳು ಮಿಡಿಯಂಟರ್ಮ್ ಲೋನು ಹಾಗೂ ಲಾಂಗ್-ಟರ್ಮ್ ಲೋನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಫಲೋತ್ಪನ್ನ ದಿನ ರೈತನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದ ಮೇರೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ರೈತ ತನ್ನ ಕಾಲನ ಮೇರೆ ನಿಲ್ಲಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ ಹೊರೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸಂಪಾದನೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದೂ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲ ದೊರಕದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮೂರನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಸಾಯಗಾರರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ದೊರಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ವ್ಯಾಜ್ಯಾಲವಲ್ಲವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. Debt Relief Act ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಇತರಪಕ್ಷದವರೂ ಯಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ರೈತ ತನ್ನು ಬೆಳೆದಷ್ಟು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವನು ಬೆಳೆದಿದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿ ಅತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ Development of Economy ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಸರಿಗೇಷನ್ನು ಆಕ್ಟು ಎಂದು ಬೇರೆ ತಂದರು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಫ್ರೀಡಂ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಫ್ರೀಡಂ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. Economically Develop ಆಗದಂತಹ ಜನ ಹೇಗೆ ಮಾಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಯಾರೂ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಬಾರದು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ದೊರಕಲು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಕಡ ಹೂವು ಹೇಗೆ ಸಿರ್ಗಂಧ ಕಸುಮವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗಿರುವಂತಹ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅದೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಡೆಟರಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಕ್ರೆಡಿಟರಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಿದೆ, ರಾಯರುಗಳು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಕೊಟ್ಟವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ತಗೆದು ಕೊಂಡವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು: ಆನೆ ಮುಂದೆ ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಬೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆದರೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆನೆಯಂಥ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಎರಡುವರೆ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು ಆನೆಯಂಥ ಜನ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಬಾರದು. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಇರಬೇಕು, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 5 ತರಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರಬಲವಾದ ದೋಷಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ ಅಂತ ಅಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರು. ಸಾಕೆ? ಈವಾಗ ಆಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಸಾಲಗಾರರು ಒಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು 1 ಸಾಲಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಆಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಕ್ರೆಡಿಟರುಗಳು? ಎಮಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕು, ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಸರ್ವೀಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಧಾನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು ಕಷ್ಟನ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ— ಫೇಕ್ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೆ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು: ಇನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದೆ, ಬರಕ್ಕಡ ಹಣ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಈ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಗಳಿಸಬೇಕು, ನುಂಕ ನಮ್ಮನ್ನೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಡೆಟರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಅವನ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಯವರು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಹೇಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರ? ಅದನ್ನು ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡುತ್ತೀರ. ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ: 106 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ 2 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾರೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಅಪೋಘವಾದ ಕೆಲಸ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. 106 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ 112 ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕೊಟ್ಟ ಹಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭದ್ರತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: the value of the property and other assets of a debtor for purpose of ascertaining the paying capacity of the debtor shall be determined by the Court

Clause 43 says: Except in proceedings under sections 24, 28 and 29, no legal practitioner shall be entitled to appear on behalf of any party in any proceeding before the Court hearing an appeal under this Act.

ಲಾಯರುಗಳು ಅಪಿಯರ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಜತ್ತಿ ಸಾಹೇಬರೇ, ನಿಮಗೆ ಫೀ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅಪಿಯರ್ ಆಗಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಏಕೆ ಅವರನ್ನು ಎಂಗೇಜ್ ಮಾಡಬಾರದು? ಲಾಯರುಗಳು ಈ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಒಂದು ಅನಾಮಲಿ—ಒಂದು ಕಡೆ ಲಾಯರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಿಷೇಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥ? ಈ ಕಾನೂನಿನ ಹೆಸರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡೆಟರ್ಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಯರುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. Much depends upon the evidence that is adduced. It depends upon their interpretation and the interpretation of the Presiding Officer. ನಾನು ಸಾಲಗಾರ. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ, ನನ್ನ ಹೇಯಿಂಗ್ ಕೆಪ್ಯಾಸಿಟಿ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಆಫ್ ದಿ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಮುಂತಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೇಕ್ಟ್ ವೀವಾಗಿ ರೆಪ್ರಸೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ what are all the other conditions to be taken into consideration ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Unless I adduce evidence that the property adjacent to my land is worth so much and the other property is not valued so much, ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಣಿಸೆ, ಮಾವು, ಅಡಿಕೆ ತೋಟ, ಬತ್ತ ಅಥವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಫಸಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಎ, ಬಿ, ಸಿ, ಡಿ ಎಂದು 4-5 ತರಹವಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಲಾಯರ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆರಿನಿಯಲ್ ಸೋರ್ಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಪಾಟರ್ ಸಹ್ಯೆ ಇದೆಯೇ, ಬಾವಿಗೆ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಆ ಭೂಮಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆ, ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆ, ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭೂಮಿ ತುಟ್ಟತುದಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬೆಲೆ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಒಂದು ಭೂಮಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೂಬಿನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೆ 8 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಲಾಯರುಗಳ ಸಹಾಯ ಬೇಡವೆ, ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಡವೆ? 10 ವರ್ಷದಿಂದ ಏನೇನು ಬೆಳೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಮಳೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಲು ಆಫ್ ದಿ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ವಕೀಲರ ಸಹಾಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರೆಟ್ ಮಾಡಲು ಬೇಕೆಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲಾಯರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಒಪ್ಪತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಆಫ್ ದಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಂತ ತಾವು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಮನೆ ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹರಾಜು ಹಾಕಬಿಟ್ಟರೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಮನೆಯೊಂದು ನಗರ್ತಪೇಟೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ 30-40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. It all depends upon the location

of the property. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆ ಆಜುಬಾಜುಏನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವವರು ಕೋರ್ಟಿನವರು—not the Deputy Commissioner, not the State Government. ಇದು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

5-00 P.M.

"30. PAYING CAPACITY.—The paying capacity of the debtor, shall, for the purpose of this Act, be deemed to be sixty per cent of the value of all the property of the debtor :"

ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶೇಕಡಾ 60 ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಶೇಕಡ 40 ಬಂದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60 ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. Rural Credit Survey Report ಅನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಮನೂದೆಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. Paying Capacity ಏನು, ಎಷ್ಟು percent indebtedness ಇದೆ, ಎಂದು ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶೇಕಡ ಅರು ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು, *per capita* income ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು. ಡಾ॥ ರಾಮ ಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ ಅವರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆದಾಯ ಕೇವಲ ಮೂರಾಣೆ ಎಂದಾಗ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್ ಆದವರೇ 4–5 ಆಣೆ per capita income ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ತಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ Rural Credit Survey Report, ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆದಾಯ—ಇವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ indebtedness ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಆದಾಯ ಒಂದು ತಲೆಗೆ ಸಾಕೇ ? ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸಾಲಸೋಲಗಳು ತೀರುತ್ತವೆಯೇ ? ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ತಾವು paying capacity determine ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

"Provided that, when any portion of such property yields income, but the market value of such portion cannot be determined, the value of such portion shall be the amount of the income capitalised at six per cent per annum."

ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ? ಈ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ರಾಯರುಗಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಏನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯುವಷ್ಟು commonsense ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಾಪಸೋ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನು ?

ತಾವು ಯಾವ ಉದಾತ್ತವಾದ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರಿಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತೇ ಇದನ್ನು ಪಾಸಾಗೆ ತರದೇ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಇದು ಪಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ರೈತನಿಗೆ, ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಲಾಜ್ 28 ರಲ್ಲಿ fraudulent alienation or encumbrances void ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೊಸ್ಯೆಟಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಸೊಸ್ಯೆಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಆಧಾರ, ನಾಲ್ಕು ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ತುಮಕೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಂದರೆ ಆಸ್ತಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದು title ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ? Is it not a fraudulent alienation ? ಈ ತರಹ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿರುವುದರಿಂದ, fraudulent alienation or encumbrances void ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ನ್ಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಇಟ್ಟು, ಸರಿಯಾದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕ್ಲಾಜ್ 31 : Debts payable by debtors to be scaled down —Notwithstanding any law, custom, contract, award or decree of a Court to the contrary, the amounts found due under section 22 from a debtor, shall be further scaled down in the manner hereinafter provided."

ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು ? ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಿದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. Either the debtor will go to the Court or the Creditors will come before the Court and file an application to declare the party as insolvent.

ಇದನ್ನು scaledown ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "If all the debts found due by a debtor after taking accounts under section 22 are unsecured, such debts shall be further scaled down *pro rata* to the paying capacity of the debtor".

ಈ ರೀತಿ scale down ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿ ಕ್ರೆಡಿಟರುಗಳು ಒಪ್ಪದಿಹೋದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಕೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕೋರ್ಟ್ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ ? ಹಾಗಾದರೆ ಇವನು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು hands up ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನು ದಡ್ಡನೇ ? ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ತೆದು ಕೊಂಡು, ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅಸಲಿಗೆ ದಾವೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ cent percent ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಷ್ಟು strike down ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ, practical experience 32(2) ರಲ್ಲಿ ಏನು ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಮುನ್ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೂ ಅಪೀಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತೇ ? ಇದು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಲಗಾರನನ್ನು ಅದರ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕು, ಅವನು ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಮಗನಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತಾಗಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

" Debtor" means—

(*a*) an individual—

(i) who is indebted ;

(ii) who holds land used for agricultural purposes or has held such land at any time not more than thirty years before 0th January 1940, which land has been transferred, whether under any instrument or not, and which transfer is in the nature of a mortgage, although not purporting to be so ;"

ಇದು ಎಂಥದ್ದು, ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು ಕ್ಲಾಜ್ 2(5) (*a*) (ii) ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿನೋಡಿ. ನನಗೇನೋ ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂಬ ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ಇದು ಸಿಂಪಲ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಎಂದು ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ವಿಥ್ ಪೊಜೆಷನ್ ಎಂದು ಆದರೂ ಇರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಕ್ರಯ ಮಾಡಿ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೇಲ್ ಡೀಡ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಇದರ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕರ ಸುತ್ತಿದ ನಗ್ನ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಜ್ಡ್ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿ ಸಾಹೇಬರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದು ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ

ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 5(ಎ)(2) ನಲ್ಲಿರುವ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರ ತಿಳ್ಸುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರ್ಸನಲ್ ಕಲ್ಟಿವೇಶನ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

In this Bill, "to cultivate personally" means to cultivate by one's own labour or by the labour of any member of one's family or by hired labour, or by servants on wages payable in cash or kind but not in crop share, under the personal supervision of one's self or any member of one's family.

ಇಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

Personally that boy is a minor. His father has left him in the lurch. Is he cultivator according to this Act or is it the same minor boy according to the Land Reforms Act ?

ನನಗಂತೂ ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 5(3) ರಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡ ಬೇಕು.

2(5) (iii) who has been cultivating land personally for the cultivating seasons in the two years immediately preceding the date of the coming into operation of this Act ;

(iv) whose annual income from sources other than agricultural and manual labour does not exceed one-third of his total annual income or Rs. 1,000 whichever is greater, and whose aggregate annual ಸಿವಿರ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುನ್ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟ್ ಜ್ಯುರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ 5,000 ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

Income from all sources does not exceed Rs. 5,000."

"Court" means a Court of Munsiff or Subordinate Judge, Civil Judge Mysore, etc."

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಂಪು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ನರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದು ಸಂಜೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—5,000 ರೂಪಾಯಿಬರಬೇಕಾದರೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಲೇಬರ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ 2,500 ದಿಂದ 3,000 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು 484 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. 5,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರ್ ಎಂದು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವು ದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಜರ್ಚಿಗೆ ಇದನ್ನು 45 ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಕಾಲ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನನ್ನ ವಾದ ನಾನು ಇಲ್ಲಗೇ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಿಪ್ಯೂರ್ತ ವಾದ ನಂತರ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Several Hon'ble Members have suggested that this Bill may be referred to a Select Committee. I am inclined to accept the suggestion. Therefore, may I suggest to Hon'ble Members that unnecessary time need not be taken on this Bill at this juncture because this is going to be referred to a Select Committee.

Sri D. PARAMESWARAPPA.—We cannot accept his suggestion Sir, because many of the Members have got to express their opinion and the Select Committe will have take into consideration those opinions. Therefore in order to assist the Members of the Select Committee, it is better that the Hon'ble Members are allowed to express their views in this House.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಹುಲಕೋಟಿ (ಮುಂಡರಗಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಡ ರೈತರಿಗೆ ಸಾವುಕಾರರು ಏನು ಕಾಟ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1879 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಡೆಕ್ಕನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ 1875-76 ರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಸಾವುಕಾರರು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೂರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗಿನ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಹಮ್ಮದನಗರ ಬಳಗಾಂವ ಸೊಲ್ಹಾಪುರ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂತಾದ ಹನ್ನೊಂದು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕಾಯಿತು—ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯವಹಾರ ಇದ್ದರೆ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಸೋವಿ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಕೊಟ್ಟು ಕಂತು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡನಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದಿತು. 1875-76 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನುವತ್ತೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಖರೀದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬರೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ವ್ಯವಹಾರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಷಯ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋಂಡಿ ಪುರಾವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. 10 (ಎ) ಡೆಕ್ಕನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದು ಇದೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖರೀದಿ ಪತ್ರ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ವತ್ತಿ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಪಡಿಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. 1939 ರ ತನಕ ಆ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು, ಕೆಲಕೆಲವುಜನರುತಮ್ಮವ್ಯವಹಾರವನ್ನುಕೋರ್ಟಿನೊಳಗೇ ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. 1939 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕರ್ಚರರ್ ಡೆಟರ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಆಯಿತು. ಅದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. 1927-28 ರಿಂದ 1936-37 ರ ವರೆಗೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಜನರು ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗ ಜನರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಕಾಗದ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ವತ್ತಿ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಬರೀ ಕಾಗದದ ಒಳಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ದರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ 1939 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಡೆಟರ್ಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಬಂತು. ಅದು ಆದ ನಂತರ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಡೆಟ್ ಕನ್ಸಿಲಿಯೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಬುದು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಅಗ್ರಿಕರ್ಚರರ್ ಡೆಟರ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 10 ರ ಪ್ರಕಾರ ಖರೀದಿ ವ್ಯವಹಾರ ಕಾಗದ ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ ವತ್ತಿ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಸಾವುಗಾರರು ತಮ್ಮ ಹಣ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಕಡಿಮೆ ದರದಂತೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಖರೀದಿ ಪತ್ರ ಆಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖರೀದಿ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ವತ್ತಿ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ನಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದವು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ 98,99 ವತ್ತಿವ್ಯವಹಾರ ಅಲ್ಲದೇ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಜನರಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 1947 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಡೆಟರ್ಸ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಆಯಿತು. ಅದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಲಂಗಳು ಅದರೊಳಗೆ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಈಗ ತಾವು ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಂ ಯಾರು ಕೊಟ್ಟ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಆರ್ಜಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಡೆಟ್ಟು it is deemed to have been extinguished ಅಂತ ಇತ್ತು, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನ 16 ನೇ ಕಲಂ ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಅವಧಿ ಒಳಗೆ ಸಾಲಗಾರರು ಅರ್ಜಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಣವೂ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 4 ರ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗೆ 1947 ನೆ ಇಸವಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಾಕಾಡಷ್ಟು ಜನರು ಲುಕ್ಸಾನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಪುನಃ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಡ ರೈತರು ಕೋರ್ಟಿನ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಡಕುಗಳು ಇವೆ. ಸ್ಕೇಲ್ ಡೌನ್ ಮಾಡುವುದು, ರೇಟ್ ಆಫ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್, ಯಾವ ರೀತಿ ರಿವಿಜನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅನೇಕ ವಿಷಯುಗಳು ಇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಸಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ವಕೀಲರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಸಹಿತ ಹೀಗೆ ಇತ್ತು. ಆಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದರೆ ಪವರ್ ಆಫ್ ಅಟಾರ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡುಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಕೀಲರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪವರ್ ಆಫ್ ಅಟಾರ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಮೂಲಕ ವಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನೂ ಸಹಿತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ ?

ಡೆಟರ್ ಡೆಫನಿಷನ್ ಒಳಗೆ ತೋರುವತ್ತಿನೇ ಅಥವಾ ಕಬ್ಜಾ ವತ್ತಿನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ನಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

†Sri D. PARAMESWARAPPA.—Mr. Speaker, Sir, the idea underlying this Bill appears to be laudable. Before discussing this Bill, I would like to draw the attention of the Hon'ble House to one salient fact. There are no figures or statistics available for us to know the extent of indebtedness of our agriculturists in our country. The first and fundamental duty of any Government before bringing this sort of a legislation would be to know the correct figures about the actual indebtedness of the agriculturists. Hitherto, fortunately or unfortunately, some relief was being given to the agriculturist under the Agriculturists Relief Act, reliefs such as the limitation and the instalment facility and also the agricultural implements were not attachable under that Act. I fail to understand why such a piece of legislation was brought without knowing exactly the figures and statictics about the agriculturists indebtedness. Provision has been made here for the debtor or the creditor to make an application to the court according to the pecuniary jurisdiction of the courts now in existence. Sir, one thing that pains me very much is that the debtors or creditors are deprived of their opportunities to get legal aid in proceedings under this Act before the

(SRI D. PARAMESWARAPPA)

Court of law. Sir, as you are aware, our agriculturists do not certainly know the implications of law and when procedings take place in any court on this Act, it is very essential that he should get the legal aid because many of the issues and many of the problems involve questions of law. He will not be able to know these implications of law. Under such circumstances, it is absolutely necessary that some sort of legal aid is made available to the poor agriculturists.

Sir, ours is an agricultural country and about 80 per cent of the people live on agriculture and their income varies according to their efforts, according to the size of the holdings, etc. Though the idea behind this measure is laudable, if we consider the clauses, it will be evident that the provisions of the Bill, instead of helping the agriculturist, will certainly be prejudicial to his interest. Sir, according to this Bill, the right to make an application either by a creditor or the debtor is only when his debts do not exceed 1,500 rupees. Then, the definition of the debtor is very vague in this Bill. The definition says that a debtor means an individual who is indebted, who holds lands used for agricultural purpose or has held such land at any time not more than thirty years, before 30th January 1940, which land has been transferred, whether under any instrument or not, and which transfer is in the nature of a mortgage, although not purporting to be so ;

> "who has been cultivating the land personally for the cultivating seasons in the two years immediately preceding the date of the coming into operation of this Act ;" etc., etc.,

Sir, debtor ordinarily means, any person who owes something to another person, financially or in any other respect. A certain procedure has been laid down for the adjudgment of debts under this Bill. Either the creditor or the debtor has got to make an application to the court having jurisdiction in a prescribed form and after filing the application, the court issues notice, calling upon either the creditor or the debtor to file the statement of debts and then the court is going to make enquiry into the applications and if the court feels that certain settlement is beneficial to the debtor, then it may settle the dispute between the creditor and the debtor and the court is going to certify the settlement and that settlement is binding on both the parties. That is the procedure laid down in clause 10 of the bill. This clause appears rather very strange for the reason that there may be some *bona fide* mistake as between the creditor or the debtor and in such circumstances if the application is belated then they will be shut out and cannot establish their claims, according to this clause.

Certain duties are cast upon the debtors and creditors under clause 17. They are expected to produce books of accounts. I do not know whether this would be practicable for all the agriculturists because they are ignorant. There is another act called the Money-tenders Act which would take care of this. In any case the bill is going to be referred to

the Select Committee and I do not wish to comment further on this bill. With regard to evaluation of property, the procedure laid down is defective. I hope the lacuna will be remedied.

†ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸಿತು, ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರ ಇದರಿಂದ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳೆಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಋಣಭಾದೆಗಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೊ ಆ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದ್ದುದು ಅಷ್ಟು ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ವಿನಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರು ಏನು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೊಂದನ್ನೂ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. 1938 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮದರಾಸು ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಋಣಭಾದೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾ್ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. 1937ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಏನು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವಂತೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತರು ಸಾಲವಾಗಿ 1937ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಆ ಸ್ಥಾಲವೆಲ್ಲ ವಜ ಆಯಿತು. 1937ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಯಾವ ರೈತರು ಸಾಲ ಪಡೆದು ಇದ್ದರೋ ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ರದರಪ್ಪು ಬಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬಡ್ಡಿ, ಅಸಲು ಎರಡೂ ಕೂಡ ವಜಾ ಆಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದು ಸಾಲದು, ನುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು 1938 ನೇ ಇಸವಿಯ ಕಾನೂನಿಗೆ 41 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಿದು ಇದ್ದರು. ಅದರಂತೆ 1937 ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಏನು ಹಣವನ್ನು ರೈತರು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೋ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡದಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಧ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತನ ಋಣಬಾಧೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. Rural Credit Survey Reportನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 70-75 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ರೈತರು ಬಡ್ಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಋಣಭಾದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಹೇಗೊ ಸಂಯುಕ್ತ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಯಾವರೀತಿ ಉತ್ತಮ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹ ಸಾಲದಿಂದ ಅವನ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಅವರುಗಳ ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದಾಗಿ ವಾಪಸು ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಸಾಲ ಪಡೆದ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯೇ ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಈ ರೈತರ ಋಣಭಾದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನ ಋಣಭಾಧೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವಂತಾಗಬಾರದು. ಇದರೊಳಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 1948ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ರೈತರು ಪಡೆದಿರುವ ಸಾಲದ ಅವಧಿ ಮುವ್ವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹವರ ಜಮೀನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಅಂತಹ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಗೌಡ)

ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಆ ಭೋಗ್ಯವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ರೈತ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೀರ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನುಮೂಲಕ ರೈತನ ಋಣಭಾಧೆ ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾವಿಶನ್ ಕಡೆಗೂ ಹೋಗದೆ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ರೈತನನ್ನು ಋಣಭಾದೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತನನ್ನು ಋಣದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ರೈತನನ್ನು ಸಾಲದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು, ಸುಧಾರಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಬಯಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ನಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ಋಣಭಾಧೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅದನ್ನು ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು ನೀವು ಏನು ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟರೂ ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ರೈತರು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಲಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರಿಂದಲೋ ಉಳಿಮೆಮಾಡಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಏನು ಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದೀರೊ, ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒತ್ತೆಇಟ್ಟರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ರೈತನಿಂದ ಹಣ ಎಷ್ಟೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯವಾಗಿ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಸಾಲ ಏನರ್ಜನೆಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಋಣದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಣತರನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ಟ್‌ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನು ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನು ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಋಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನು ತಾನು ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿದ್ದರೂ ಮುನ್ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅಗತಕ್ಕಂಥ ಸುಲಗೆ ತಪ್ಪಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಏರ್ಪಾಟಾಗಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬರೈತನ ಆಗ್ರಿಗೇಟ್ ಇನ್‌ಕಂ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಳಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲರ ತಕ್ಕಂಥ ಅನುಕೂಲ ಸಿಗಬೇಕು. ಈಗ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲಿದ್ದರೆ ಕಾಯಿದೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರೈತನಿಗೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಆದಾಯವಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಗಲಲ್ಲವೋ, ಆವಾಗ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯೆ ? ನಾನು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರೈತನಿಗೆ 7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಆದಾಯವಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಾನೂನಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ರೈತನ ಋಣಭಾದೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I have listened to the suggestions made by the Hon'ble Members carefully. Some of the Hon'ble Members have already suggested that this Bill may be referred to either a Select Committee or a Joint Select Committee. While, I do not agree with the opinion expressed by some of the Hon'ble Members that this will craeate further confusion and so on, I am inclined to accept the suggestion that this Bill may be referred to a Joint Select Committee. Because I am accepting the suggestion, I do not propose to make any speech at this juncture.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Agricultural Debtors' Relief Bill, 1962, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Motion to refer to a Joint Select Committee.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Agricultural Debtors' Relief Bill, 1962, be referred to a Joint Select Committee consisting of a total number of 20 members, 15 from the Legislative Assembly and 5 from the Legislative Council, and that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor, and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, *viz.*—

Sriyuths : 1. K. Lakkappa
2. K. P. Revannasiddappa
3. S. Gopala Salenna
4. R. N. Lakshmipathi
5. Andanaiah
6. S. Subbiah Nayak
7. C. S. Hulkoti
8. G.Made Gowda
9. K. Shivalinge Gowda
10. R. S. Patil
11. C. M. Desai
12. A. Sharanappa
13. N. Huchmasthy Gowda
14. Smt. Rathnamma Madhava Rao
15. Smt. Vasanthalatha Mirjankar."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:—

"That the Mysore Agricultural Debtors' Relief Bill, 1962, be referred to a Joint Select Committee consisting of a total number of 20 members, 15 from the Legislative Assembly and 5 from the Legislative Council, and that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, *viz.*,

Sriyuths : 1. K. Lakkappa
2. K. P. Revannasiddappa
3. S. Gopala Salenna
4. R. N. Lakshmipathi
5. Andanaiah
6. S. Subbiah Nayak
7. C. S. Hulkoti
8. G. Made Gowda
9. K. Shivalinge Gowda
10. R. S. Patil
11. C. M. Desai
12. A. Sharanappa
13. N. Huchmasthy Gowda
14. Smt. Rathnamma Madhava Rao
15. Smt. Vasanthalatha Mirjankar."

The motion was adopted.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY (Gandasi).—Have we no voice to oppose it and request to circulate it for public opinion?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Not at this stage.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY.—We oppose and we pray that if should be circulated for public opinion.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is passed already.

Under sub-rule (2) Rule 240 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly, I nominate the Minister in charge of the Department, *viz.*, the Minister for Co-operation and Minister for Law as Members of the Joint Select Committee.

Sri V. S. PATIL.—This Bill, according to the printed copy give to us, stands in the name of Sri B. Rachiah, Minister for Agricultre. You said that the Minister in charge of the Department would be the Member Whether Sri Rachiah is to be there or the person who pilote the Bill is to be there, should be clarified. Otherwise, they will go on fighting amonget themselves.

(*Laughter*)

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Minister for Co-operation is in charge of the Bill. The House will now rise and reassemble at 8-30 A.M. on Saturday, the 12th October 1963.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 12th October 1963.

WD 1316—GPB—900—28-12-1963